

τὸν εὐφυῆ, παρατηροῦντες, τοῦ βαρομέτρου τὸ εὐμετάβολον, ἀπερήσαντο ὅτι πρὸς τῇ ἐντελῶς τὸν χαρακτῆρα ὥραίας γυναικός. Πολλὰκις, ἐνῶ τὸ πιστεύει τις μένον ἐφ' ἱκανὸν χρόνον εἰς τὸν καλὸν αἰῶνα, αὐτὸ καταπίπτει αἴφνης εἰς καταιγίδα· ἄλλοτε πάλιν, ἀφ' οὗ ἐπὶ μακρὸν πεισματωδῶς διέμεινεν ἐν γειτονίᾳ μετὰ τῇ θεοῦ, αἰφνιδίως ἐπανυψοῦται καὶ ἀπροσδοκήτως τὸ βλέπομεν μει-

διῶν τὸ φαιδρότερον τοῦ ἑαυτοῦ μειδίημα. Συμπαρίνουσι δ' ἐκ τούτου οἱ καταφρονηταῖοι οὗτοι εὐρυεῖς, ὅτι, οὔτε εἰς τὰ βαρομέτρα πρέπει νὰ δίδωμεν βάσιν, οὔτε εἰς τὰς γυναικὰς πίστιν. Τὸ κατ' ἐμὲ κολακεύομαι νὰ πιστεύσω ὅτι ἀπέδειξα ὅτι τὰ βαρομέτρα ἔχουσι πάντοτε δίκαιον· ὅσον δὲ διὰ τὰς ὥραίας γυναικὰς, τοῦτο δὲ εἶναι αὐτοπόδεικτον.
(Ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ). Π. Γ.

ΠΕΡΙΕΡΓΑ ΤΗΣ ΦΥΣΙΚΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ.

Ο ΚΟΚΚΥΣ.

Εἶναι πτηνὸν παροδικόν. Κατὰ τὴν Ἰταλίαν ἀφικνεῖται περὶ τὴν Ἀπρίλιον καὶ ἀποδημεῖ τὸν Σεπτέμβριον. Ἡ φωνὴ του ἂν καὶ μονότονος, εἶναι ἡδονικὴ καὶ γλυκεῖα. Πετᾷ ἀδιακόπως καὶ μετὰ μεγίστην εὐκίνησιν, ὡς πρᾶττους. οἱ ἱέρακες, χωρὶς νὰ κινῶσι τὰς πτέρυγας.

Ἄπαντα τὰ πτηνὰ πλείστην ἀνακαταβάνουσι φροντίδα ὑπὲρ τῶν νεογνῶν αὐτῶν· μόνος ὁ κόκκυξ μόλις ἐκλεπίσῃ τὰ ὠὰ του, τὰ ἐγκαταλείπει.

• Ἡ Θήλεια, γράφει δι' ἁσκημὸς τις ὀρνιθολόγος, τίκτουςα, ἐναποθέτει τὸ ὦν ἐπὶ τῇ χλόῃ καὶ μετακινῶσα κρύπτουςα αὐτὸ ἐντὸς τοῦ πλατέος στόματός της, πετᾷ καὶ ἐναποθέτει τοῦτο εἰς τὴν φωλεάν ἄλλου τινὸς πτηνοῦ, παρὰ τὰ ὠὰ τούτου». Οὕτως ὁ φιλόσοφος Ρουσσώ, τὸν κόκκυγα βεβαίως τοῦτον μιμούμενος, ἐξέθετο τὰ τέκνα του εἰς τὰ τροφεῖα τῶν ἐλθέτων παίδων. Ἀλλ' ὁ κόκκυξ ἐκλέγει συνήθως φωλεὰς ὑπολατῶν, κοσσύρων καὶ ἄλ-

λων, πάντοτε ὅμως πτηνῶν ἐντομοφάγων. Τὴν ἐπιούσαν τίκτουσα ἐν ἑτερον ὤν, ἐναποθέτει τοῦτο εἰς ἄλλην φωλεάν, καὶ οὕτω ἐξακολουθεῖ νὰ ἐπαναλαμβάνῃ τὴν αὐτὴν ἐργασίαν μετρίσῃ ἐξοικονομήσῃ ὅλα αὐτῆς τὰ ὠά, ἅτινα εἰσὶ 5 ἢ 6 τὸν ἀριθμὸν. Τὰ πτηνὰ ὑπὸ τὴν ἐπώασιν τῶν ὁποίων ὁ κόκκυξ ἐνεπιστεύθη τῷ ὤν του, οὐδ' ὅλως προσέχουσι, ἀλλ' ἐπώάζουσι καὶ τοῦτο, ὅτε δὲ ὁ νεοσσός, γεννηθῇ, τρέφουσι καὶ προφυλάττουσι μὲ τὸ αὐτὸ φίλτρον καὶ τὰς αὐτὰς φροντίδας τῶν ἰδίων τέκνων. Ἀλλὰ τάχιστα ἀνταμείβει τοὺς πόνους τῆς θετῆς μητρὸς του διὰ τῆς ἀχαριστίας. Ἀἰξάνων περισσότερον τῶν συγκατοίκων του, μετὰ τινὰ καιρὸν δυσκόλως χωρεῖ εἰς τὴν φωλεάν, τότε καταφεύγει εἰς ἀπάνθρωπόν τι μέσον, ὅπως ἀπολαύσῃ εὐρυχωρίας· συρόμενος πρὸς τὸ βάθος τῆς φωλεᾶς, βάλλων ἐν ἐκ τῶν μικρῶν ἐκείνων πτηνῶν ἐπὶ τῶν πτερύγων του, ἀκολουθῶς σηκονό-

μενος ῥίπτει αὐτὸ ἔνωθεν, ἐπαναλαμβάνων τὰ αὐτὰ μετρίσῃ ἐλευθερωθῇ τῶν νομίμων οἰκητῶν καὶ γίνῃ κύριος τῆς φωλεᾶς. Οὕτω τὰ δυστυχῆ πτηνάρια, τὰ ὁποῖα κατεσκεύασαν φωλεάν καὶ ἐχρησίμευσαν ὡς γονεῖς εἰς τὸν νεοσσὸν τοῦ κόκκυρος, ἀποστεροῦνται παρ' αὐτοῦ ἐν μετὰ τὸ ἄλλο τὰ τέκνα των. Ἀλλὰ καὶ ἐνταῦθα δὲν τελειόνοῦσι τὰ δεινὰ των. Καθόσον ὁ παρείσακτος ἐκεῖνος νεοσσός μένη ἐπὶ τῆς φωλεᾶς, οὐδ' εἰρήνην ἄγουσι, οὐδ' ἡσυχίαν, διότι εἰσὶν ἠναγκασμένα ἀδιαλείπτως νὰ τρέχωσι πρὸς εὐρεσιν τροφῆς τὴν ὁποίαν χάνων καὶ κραυγῶν ἀρπάζει, καθὼ εὐσωμος καὶ ἀθηφάγος.

Τὰ ὠά τοῦ κόκκυρος εἶναι διὰ τὰ μικρὰ ταῦτα πτηνὰ ἀληθῆς μᾶστιξ, ὡς ὁ φαντασιώδης Βουρκόλακας παρὰ τοῖς λαοῖς τῆς Ἀνατολῆς, οἵτινες νομίζουσιν ὅτι φέρει τὴν λύπην καὶ τὴν ἐρήμωσιν εἰς τὴν εἰσέλθῃ οἰκίαν.

A. B. B.

Η ΣΟΦΙΑ ΚΡΟΥΒΕΛΛΗ.

Πρὸ τινῶν ἐτῶν, δύο νεάνιδες, δύο ἀδελφαί, ἀμρότεραι θελκτικαί, διήρχοντο πρωτεύουσάν τινα τῆς Γερμανίας. Εἶχον δόσει μουσικὴν τινα συμ-

φωνίαν τῆς ὁποίας ἔφερον τὴν εἰσπραξίν εἰς τὰ βαλάντιά των. Πρὸ τῆς πύλης τῆς πόλεως ἐσταμάτησεν αὐτὰς τὸ ἄσμα γυναικὸς ἐπαίτιδος, τῆς ὁποίας